

slaas, er en foreløbig Ordning, og under Hensyn til, at der fra den eventuelle Kommission i Løbet af nogle faa Aar vil komme til at foreligge fuldstændigt Forslag til Organisation af Jærnbanedriften i dens Helhed, har jeg fundet det rigtigt ikke at rejse Strid om de to Spørgsmaal paa dette Tidspunkt, men at lade det blive ved det bestaaende, indtil en endelig Ordning kommer til at foreligge. Men hvis jeg til den Tid har Sæde i dette Ting, vil jeg selvfølgelig holde paa de to Bestemmelser, som indeholdes i det nuværende Regeringsforslag; og som Udvalgets Flertal opgiver.

Med Hensyn til Kommissionen, som foreslaas, har jeg ogsaa en fra Flertallet noget afvigende Opfattelse. Jeg er ikke særlig begejstret for disse Regeringskommissioner, vi faa nedsatte Gang efter Gang, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor vi ikke kunne naa til en Gang at anvende Grundlovens § 46, der jo indeholder den Bestemmelse, at ethvert af Tingene har Ret til at nedsætte Kommissioner af sine Medlemmer til Undersøgelse af visse almenvigtige Genstande, og at disse parlamentariske Kommissioner ere berettigede til at tilkalde baade af offentlige Myndigheder og private Borgere fornøden sagkyndig Bistand. Jeg kan ikke se andet, end at, naar vi overhovedet skulle ind paa Kommissioner, ere Kommissioner af den Beskaffenhed, som Grundloven foreskriver, absolut de heldigste i to Retninger. Man har derigennem, tror jeg i alt Fald, større Sikkerhed for en alsidig Prøvelse og alsidig, saglig Belysning end gennem de noget ensidige Regeringskommissioner, og jeg tror, at de nyde nok saa stor Tillid fra alle Sider af Befolkningen. Derfor ønsker jeg, som sagt, at vi kunne komme til at bruge Grundlovens § 46 ganske i Overensstemmelse med, hvad man gør i vore Nabolande, som jeg ved tidligere Lejlighed har henvist til. Jeg ved ikke rettere, end at den Slags Kommissioner ere meget almindelige i England og Norge, og at disse Kommissioners Virksomhed har haft gode Følger. Hvorfor skulde det saa ikke lykkes os omsider at naa noget lignende her? Da jeg imidlertid ikke har fundet fornøden Samstemning i Udvalget for min Opfattelse, og da jeg tror, at den af Udvalget foreslaade Kommission vil kunne gøre Nytte og ogsaa efter mit Skøn er absolut nødvendig, har jeg ikke villet fastholde mit Forslag om en parlamentarisk Kommission, men har sammen med det øvrige Udvalg foreslaaet Nedsættelse af en Kommission, saa-

ledes som Ændringsforslaget til § 12 nærmere beskriver.

Dermed er jeg i Grunden færdig med de Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af Betænkningen og Ændringsforslagene. Men jeg vil dog gerne, da jeg har Ordet, henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg), som nys havde Ordet. Jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører vil svare paa hans Bemærkninger, men jeg kan ikke godt undlade for mit Vedkommende at sige et Par Ord. Det ærede Medlem undrede sig over, at den ærede Ordfører var kommen til at opstille en Beregning, hvorefter Statsbanerne kun give et Overskud af $\frac{3}{5}$ pCt., medens dog den officielle Opgørelse, som foreligger, af Statsregnskabet, for Øjeblikket udviser et Overskud af $2\frac{1}{2}$ pCt. Jeg forundrer mig noget over det ærede Medlems Forundring, thi det ærede Medlem ved jo ligesaa godt som vi andre, at der er en højst besynderlig Postering paa Finansloven for Jærnbanebudgettets Vedkommende. Han kender meget godt Indholdet af § 27, som vi have talt om saa ofte, han ved, at der opføres en hel Masse Udgifter, som absolut bør findes paa Statsbanedriftens Regnskab, og som f. Eks. Privatbanerne ere nødte til at tage op paa deres Driftsregnskab. Ja, Privatbanerne ere endogsaa nødte til at lægge et Beløb aarlig til Side for at kunne danne Reservefond for at kunne imødekomme større Krav. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at der hvert Aar opføres flere Millioner, kan jeg godt sige — i Aar 6 à 8, i alt Fald 6 Millioner — paa § 27, som egentlig burde opføres paa § 6 som Driftsudgifter, Udgifter til Statsbanernes aarlige Drift. Vi have i Aar paa § 27 en Bevilling paa henimod $4\frac{1}{2}$ Million Kr. til Anskaffelse af nyt Materiel til de bestaaende Baneanlæg. Jeg erkender, at denne Bevilling er usædvanlig stor, naar vi se paa den almindelige Vedligeholdelsesudgift, men i øvrigt er det selvfølgelig, at naar vi slide det gamle Materiel op og sætte nyt i Stedet, kunne vi ikke tage det fra Udgiftssiden og opføre det som særlig Post, som Forøgelse af Formuen, det giver et forkert Resultat. Jeg mener derfor, at den ærede Ordfører har regnet fuldstændigt rigtig, og jeg er tilbøjelig til at tro, at han snarere har regnet for gunstigt for Statsbanernes Vedkommende, thi naar man skal skille i to Dele, hvad der staar opført paa § 27, beror Adskillelsen paa et Skøn, den ene kan skønne et og den anden et andet,